

10) Egyptská odysea (I. – Prípravy na cestu)

V lietadle smerujúcom do Cornwallu

„Toto lietadlo nás dovezie AŽ k tebe, však?“ Simona si nervózne hrýzla peru a niekedy až s nepríčetným pohľadom neustále vyzerala z okienka, ale napokon všetci zaspali a naberali potrebné sily. Keď sa prebudili, malé lietadlo práve rolovalo po ceste a mierilo k bráne Larinho sídla v Cornwalle. Nevedno, či pilot zaspal alebo si v tme nevšimol osvetlenú bránu, ale Winston len v poslednej chvíli otvoril jej ručne (a nezručne) vyrezávané krídla a celý „ňufák“ stroja vliezol za plot.

„Lady Croft! Aký som len rád, že vás opäť vidím!“ vyhrkol sluha neúprimne a ešte neúprimnejšie sa usmieval. „Ste OK?“ Lara prikývla, pochybovačne privoňala k tekutine v šálke, či v nej náhodou nie je jed, ale potom čaj (alias kakao) na dúšok vypila a vošla do domu, aby sa skutočne poriadne vyspala; na chvíľu dokonca zabudla i na Taiko.

Ráno

Lara, čerstvá ako rybička – sardinka v konzerve, ľahkým krokom zišla do haly a už na vrchole schodiska (bez okuliarov!!!) zbadala polkruh deciek, ktoré ignorovali pohodlné kreslá, sedeli na zemi a zbožne hľadeli na Winstona. Keďže v dome ešte nebola kuchyňa, sluha opekala hrianky, vajcia, fazuľu, slaninu, párky, fazuľový koláč, paradajky, toastové prekvapenie, kakao atď. na ohníku v kozube. Archeologička zavetrila a zamierila dole.

„Lara!“ zvolala Andrew, len čo ju zbadal. „Kate mi kradne hrianky!“

„To je bohapustá lož!“ vyhrkla dievčina. „To ON mi zjedol kus slaniny!“ obviňujúco namierila na brata prst a sprisahanecky žmurkla na Laru, akože „bud' na mojej strane a nechám ti svoju porciu fazule!“

„Andrew,“ zamračila sa Lara, „nerob sestre zle.“

„Vy ženy držíte spolu,“ prevrátil oči a radšej si odsadol, ibaže to akosi neodhadol a skončil v krbe!

„Aaaaaaaa,“ vyskočil a začal splašene pobehovať dookola, pričom z neho odlietali vkusné iskričky.

„Nezapál mi koberec, prosím,“ povedala Lara a ďalej pokojne prežúvala. Až potom si uvedomila, čo sa deje, a uhasila Andrewa kakaom.“

„Ja mám dosť,“ Alica vstala a išla si prepudrovať nos, prípadne namaľovať pery... vlastne by sa jej zišiel aj píling...

„Kde je Alica?“ začala sa Lara zaujímať po raňajkách – o tri hodiny – a pozrela na ostatných, akoby ju každý z nich schovával vo vrecku. „Musíme sa poradiť.“

„O čom?“ vyvalili oči. „Winston je ešte funkčný, nemusíš ho vymieňať...“

„Neviem, o čom točíte,“ vyhlásila, „ja teraz len hľadám Alicu.“

„Tu som,“ ozvalo sa od dverí a dievča vošlo dnu. Je pravda, že v kúpeľni sa perfektne namaľovala, ale zato bola celá mokrá, pretože ako provizórna kúpeľňa slúžili fontánky v záhrade (o toaletách sa historické pramene nezmieňujú). „O čo ide?“

„Takže,“ začala Lara, „kde bolo, tam bolo... Ehm. Vlastne – ako viete, teraz by Taiko mala byť niekde v Egypte. Z toho vyplýva jediný: zbaľte si kufre, ideme do Káhiry!“

„Egypt? A čo tam, však je to len kopa piesku!“ zaprskal Andrew a chvíľu sa zdalo, že Lara ho na mieste rozporcuje na bifteky, ale potom sa ovládla a milo ho požiadala, aby sa išiel pobaliť, pokiaľ nechce, aby ako batožina skončil on sám! Tínedžeri sa zdvihli a po ceste do dvojice izieb na poschodí uvažovali, ako sa to s nimi chcela Lara *poradiť*, keď im to jednoducho oznámila! Potom sa dohodli, že istejšie bude neriešiť to.

„Šál... teplá spodná bielizeň... zápalky... ešte jeden šál, tentoraz od brata – aha, to je ponožka,“ Kate robila posledné úpravy vo svojej batožine a prítomnosť Simony zaregistrovala až vtedy, keď k nej dievča prišlo a s otvorenými ústami hľadalo do kufra. „Máš ty vôbec predstavu, kde je Egypt?“ zisťovala.

„Sever? Juh? Východ... západ,“ zneistela Kaste.

„Severná Afrika,“ odušila Simona, všetko vyhádzala von a nahradila do jedným Katiným tričkom, šortkami a opaľovacím krémom. Rázne ho zabuchla, vyslobodila pricviknuté prsty jačiacej Kate a oba kufra zanesla dole do haly, kde Lara netrpezlivo pozerala na hodinky.

„Trvá vám to UŽ dve minúty!“ zavrčala lady Croft a úplne neladyovským (Ha! To je slovo! Pozn. autorky) spôsobom zaffkala, avšak bola donútená čakať ešte päť minút, kým všetci prišli – doliezol i Winston, ale ten dostal pokyn, aby strážil dom, nehral sa s vodou a zápalkami a aby nepúšťal do domu podozrivých podomových obchodníkov (ale však to poznáte, rovnaké príkazy dostávajú i vy, keď idú rodičia zachraňovať svet. Lara spokojne prikývla, posledný raz pozrela na hodiny... a došlo jej, že lietadlo má doraziť až o dve hodiny!

„Hm,“ povedala inteligentne a nevinne pokračovala: „Viete čo, keďže teraz už ide skutočne o život, ešte vás musím trochu vytréňovať. Zahod'te kufre, ideme do telocvične!“

„Tsss,“ ozvalo sa zo všetkých strán, najmä od Winstona, ktorý sa už tešil ohromnú diskotéku, ktorú usporiada v dome, len čo Lara vypadne. Najskôr sa zahrá na DJ-a, potom bude roznášať nápoje... kam len dal ten habit zdobený flitrami...

Avšak zatiaľ boli jeho úvahy bezpredmetné, pretože Lara tu stále ostávala, a práve zamierila do telocvične, ktorá ako jediná miestnosť v dome nemala radiátory a kozuby a zo stropu viseli dlhé cencúle. (Nejaký problém s tým, že v Surrey je práve babie leto?)

„Andrew, po rímsach vylezieš hore k tomu tretiemu cencúľu vľavo a donesieš mi trochu ľadu do Earl Grey. Zvyšok skupiny vyšplhá na plošinku pod stropom a každý skočí ukážkovú šípku do prázdneho bazéna,“ rozdelila úlohy a sama zaujala zložitú pózu z jogy. „No šup, šup!“

„Alica, dám ti jedného gumeného medvedíka spred nášho letopočtu, keď tam vylezieš za mňa,“ šepol Andrew a zalovil vo vrecku.

„Držím diétu,“ sykla a ďalej sa zúfalo držala rímasy štvrt' metra nad zemou.

„To ako fakt?“ zamračil sa. „A čo si teda robila vtedy v Surrey o polnoci v mrazničke, kde boli tie metrové dinosaurie stehienka?“

„Sklapni,“ zavrčala a radšej rýchlo prerúčkovala za roh, kde sa obzrela a hýtala, akým zázrakom by sa dostala cez ten krúžok na stene. Čo keby si zo šnúriek v topánkach uplietla lano...?

Andrew vzdychol, vyšvihol sa nahor a okamžite sa odrazil dozadu, aby sa síce zachytil ľadového stalaktitu, ale šmykla sa mu po ňom ruka a on padol rovno na Laru poskrúcanú ako praclík.

KRUP! Všetci zatajili dych a čakali, kým, sa rozplynú kúdoly prachu – keď sa to stalo, v troskách zbadali dočervena rozpálenú Laru a akoby zázrakom celého Andrewa, ako sa nenápadne plíži preč.

„Stoj, lebo Laruška vystrelí,“ zahučala a opatrne sa postavila.

O necelé dve hodiny

„Sorry, Winston, nechcel som ti opäť vyrobiť prácu,“ ospravedlňoval sa chalan sluhovi, ktorý si už rezignovane chystal metličku, biely čepček a dokonale naškrobenú zásterku (ale takýto outfit používal, iba keď bol sám). Lara potiahla lanko a Andrew na vodičku poslušne nasadol do lietadla, potom nastúpila i ona.

„Keby dačo, pošlem ti SMS-ku či e-mail, OK?“

„Vaša e-mailová adresa je stále „bazukatoisti@...“, slečna?“

Prikývla, a kým zavrela dvere, pripomenula mu: „V prasiatku je päť pencí, tak príliš nerozhadzuj, hej?“

Winston už hýtala, koľko obložených chlebíkov kúpi na párty, ale naoko súhlasil a horlivo mával, až kým lietadlo nezmizlo z dohľadu (a potom mával opäť, keď zas prelietavalo nad pozemkom, pretože pilot si pomýlil smer).